

فصلنامه زمین ساخت

تابستان ۱۴۰۰، سال پنجم، شماره ۱۸

doi [10.22077/JT.2022.5021.1130](https://doi.org/10.22077/JT.2022.5021.1130)

مدل‌سازی ژئومکانیکی چین‌های گسترش گسلی ساده و چین‌های گسترش گسلی به همراه گسل فرعی پرشیب در فرادیواره

انیس السادات خلیفه سلطانی^{۱*}، سید احمد علوی^۲، محمد رضا قاسمی^۳، سید مهدی گنجیانی^۴

۱. دانش آموخته دکتری زمین ساخت، گروه حوضه های رسوی و نفت، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.
۲. استاد، گروه حوضه های رسوی و نفت، دانشکده علوم زمین، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران.
۳. استاد، پژوهشکده علوم زمین، سازمان زمین شناسی و اکتشافات معدنی کشور، تهران، ایران.
۴. استادیار، دانشکده مکانیک، دانشگاه تهران، تهران، ایران.

تاریخ دریافت: ۱۴۰۰/۱۰/۱۸
تاریخ پذیرش: ۱۴۰۱/۰۲/۲۵

چکیده:

چین‌های مرتبط با گسل در بیشتر جایگاه‌های زمین ساختی و در دو رژیم کششی و فشارشی گسترش می‌یابند. گستردگی این ساختارها و اهمیت آنها در اکتشاف و استخراج منابع هیدروکربنی و لرزه‌شناسی سبب شده‌است تا در ورای زمین‌شناسی ساختاری نیز مورد توجه قرار گیرد. از سوی دیگر در کفرگشت هندسی این چین خورددگی‌ها می‌تواند ارتباط هندسی این ساختارها را با فرایندهای جاگیری و مهاجرت منابع هیدروکربنی آشکار سازد. این پژوهش با استفاده از دو سری مدل اجزاء محدود دو بعدی، فرگشت هندسی، و فرگشت تنش - کرنش در چین‌های گسترش گسلی ساده و چین‌های گسترش گسلی با گسل فرعی پرشیب در فرادیواره را مورد بررسی قرار می‌دهد. نتایج نشان می‌دهد که؛ (الف) در هر دو نوع چین خورددگی کرنش خمیرسان در سطح گسل، نوک گسل، و یال جلویی چین متumerکز شده‌است، (ب) در هر دو نوع چین خورددگی الگوی تنش - کرنش در قله و یالهای چین مشابه است، در حالی که با الگوی تنش - کرنش در سطح گسل متفاوت است، هر چند که الگوی تنش - کرنش در نقاط مختلف گسل نیز با یکدیگر مشابه است، (ج) با وجود شباهت الگوی تنش - کرنش در این دو نوع چین خورددگی، سه تفاوت عمده قابل شناسایی است، ۱) کاهش وسعت نرم شدگی کرنش در یال جلویی مدل چین گسترش گسلی با گسل فرعی، ۲) افزایش تنش تحریقی در مدل چین گسترش گسلی با گسل فرعی، و ۳) در مدل چین گسترش گسلی ساده وسعت بازه سخت شدگی کرنش به سمت نوک گسل افزایش می‌یابد، در حالی که در مدل چین گسترش گسلی با گسل فرعی عکس آن صادق است.

واژه‌های کلیدی: مدل‌سازی ژئومکانیکی، چین گسترش - گسلی ساده، چین گسترش گسلی به همراه گسل فرعی پرشیب در فرادیواره

Geomechanical modeling of simple and high angle breakthrough fault-propagation folds

Anis Khalife-Soltani^{1*}, Seyed Ahmad Alavi², Mohammad Reza Ghassemi³, Mehdi Ganjiani⁴

1- Ph.D. in Tectonics, Department of sedimentary and oil basins, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

2- Professor, Department of sedimentary and oil basins, Faculty of Earth Sciences, Shahid Beheshti University, Tehran, Iran.

3- Professor, Research Institute for Earth Sciences, Geological Survey of Iran, Tehran, Iran.

4- Assistant Professor, Department of Mechanical Engineering, University of Tehran, Tehran, Iran.

Abstract:

Fault-related folds extend in most tectonic settings and in both extensional and compressional regimes. The widespread importance of such structures in the exploration and extraction of hydrocarbon resources and seismological aspects led to consideration beyond structural geology studies. On the other hand, understanding the geometric evolution of these folds can reveal the geometric relationship of these structures with the processes of placement and migration of hydrocarbon resources. This study uses two 2D finite element models to investigate geometric differences and stress-strain evolution differences in simple and high angle breakthrough fault-propagation folds. Results show that; A) In both types of folding, the plastic strain is concentrated on the surface of the fault, the fault tip, and the forelimb. B) In both types of folding, the pattern of stress-strain at the crest and fold limbs are similar, while it is different from the pattern of stress-strain at the fault surface, although the pattern of stress-strain at different points of faults (tip, middle, and base of the fault) are also similar to each other. C) Despite the similarity of the stress and strain evolution pattern in these two types of folds, three main differences can be identified, 1) reduction of strain-softening interval in the forelimb of breakthrough fault-propagation fold model, 2) increased differential stress in high angle breakthrough fault-propagation folds, and 3) in simple fault-propagation fold model, the strain-hardening interval increases to the fault tip, while in high angle breakthrough fault-propagation folds the reverse is true.

Keywords: Geomechanical modeling, Simple fault-propagation fold, High angle breakthrough fault-propagation fold.

*Email: aniskhs21@gmail.com
Tel: +989138700310

خوردگی های مرتبط با گسل^۱ شامل سه عضو نهایی؛ Berger and Johnson, 1980; Suppe, 1983)، چین های گسترش گسلی^۲ (Mitra, 1990; Suppe and Medwedeff, 1990; Epard and Groshong, 1995; Homza and Wallace, 1995, 1997; Poblet and McClay, 1996 هستند. چین خوردگی های گسترش گسلی حاصل تنوع لغزش بر روی یک گسل راندگی در حال انتشار هستند، در واقع لغزش به صورت تدریجی به سمت نوک گسل کاهش می باید و به صفر می رسد (Williams and Chapman, 1983; Suppe and Medwedeff, 1990 این نوع چین خوردگی ها با یال جلویی پر شیب یا برگشته شناخته می شوند. دو مدل جنبش شناسی^۳ شکن Suppe and Medwedeff, 1990; Mitra and کلاسیک^۴ (Mount, 1998) و تراپیشیر^۵ (Erslev, 1991) برای این چین خوردگی ها ارائه شده است. مدل جنبش شناسی شکن کلاسیک می تواند دو نظریه ضخامت ثابت و محور ثابت است. در نظریه ضخامت ثابت طول و ضخامت لایه ها در طی دگر شکلی حفظ می شود، در حالی که در نظریه محور ثابت امکان ضخیم شدن گی و نازک شدن گی در یال جلویی چین وجود دارد. هر دو نظریه شرایط رشد خود مشابه^۶ چین را فراهم می سازند، یعنی شکل چین نسبت به موقعیت نوک گسل در حال انتشار در طی زمان ثابت باقی می ماند، در حالی که چین با چرخش مرزهای نوارهای شکنجی رشد می کند (Suppe and Medwedeff, 1990) چن های گسترش گسلی می توانند به صورت های متفاوتی توسعه یابند (Suppe and Medwedeff, 1990)؛ ۱) زمانی که راندگی به یک سطح جدایی بر سد، و به موازات سطح جدایی توسعه یابد، که در این شرایط چین های گسترش گسلی توسعه یافته از طریق جدایی^۷ تشکیل می شوند. این شرایط تحت عنوان چین خوردگی گسترش گسلی انتقال یافته^۸ نیز شناخته شده است

¹ Fault-related folding² Fault-bend folds³ Fault-propagation folds⁴ Detachment folds⁵ Kinematic⁶ Kink classic⁷ Trishear⁸ Self similar⁹ Decollment breakthrough fault-propagation fold¹⁰ Transported fault-propagation fold

۱- مقدمه

چین های مرتبط با گسل به دلیل گستردگی و تنوع جایگاه زمین ساختی و اهمیت اقتصادی و لرزه ای شان همواره مورد توجه اکثر پژوهشگران در شاخه های متفاوت زمین شناسی قرار گرفته اند. این چین خوردگی ها در اکثر جایگاه های زمین ساختی و در هر دو رژیم کششی و فشارشی مشاهده می شوند (e.g., Ford et al., 1997; Homza and Wallace, 1997; Delcail-lau et al., 1998; Burbank et al., 1999; Bump, 2003; Corredor et al., 2005; Okamura et al., 2007; Morley et al., 2011; Calamita et al., 2012 آنها به این دلیل است که این ساختارها عمدتاً میزبان منابع هیدرولوکربنی هستند Morley et al., 2011; Smart et al., 2012; Derikvand et al., 2019 et al., 2010a; 2010b; 2012; Derikvand et al., 2019 از آنجا که تعیین موقعیت گسل، نوک گسل، و یال جلویی چین در مخازنی که این نوع چین خوردگی ها میزبان آنها هستند، بر روی ارزیابی حجم مخزن تاثیر چشمگیری دارد، و با توجه به تاثیر توزیع کرنش بر روی نفوذپذیری مخزن و اینکه گسل در چین های مرتبط با گسل به سطح زمین نرسیده، ارائه یک مدل ژئومکانیکی که بتواند در ک صیحی از فرگشت هندسی و فرگشت تنش - کرنش در این چین خوردگی ها ارائه دهد می تواند زمین شناسان را در جهت تعیین رابطه زمانی رشد ساختار با بلوغ و مهاجرت منابع هیدرولوکربن یاری کند Hughes and Shaw, 2015). اهمیت لرزه ای چین های مرتبط با گسل نیز به دلیل حضور گسل های نهان در برخی از این چین خوردگی ها است که ممکن است قابلیت لرزه ای بالایی داشته باشند (Lettis et al., 1997; Dolan et al., 2003) همان گونه که اشاره شد، در این چین خوردگی ها گسل به سطح زمین نرسیده، بنابراین تعیین نرخ لغزش گسل، زمان زمین لرزه های گذشته، و سایر فراسنج های مورد نیاز برای ارزیابی پتانسیل لرزه ای آنها با چالش روبرو Kanamori, 1977; Wells and Coppersmith, 1994). بنابراین ارائه یک مدل ژئومکانیکی که بتواند این فراسنج ها را تخمین بزند، برای زمین شناسان بسیار راهگشا خواهد بود (Hughes and Shaw, 2015). چین

هم ترکیب می‌شوند، و بنابراین مساله برای کل جسم حل می‌شود، به جای آنکه توسط یک راه حل تحلیلی خاص که برای کل جسم صادق است مساله حل شود (Logan, 2010). این پژوهش دو مدل اجزاء محدود برای مدلسازی چین‌های گسترش گسلی ساده و چین‌های گسترش گسلی به همراه گسل فرعی پوشید در فرادیواره ارائه می‌کند. سپس فرگشت هندسی و توزیع تنش و کرنش در این چین خوردگی ها را مورد بررسی قرار می‌دهد. فرگشت هندسی چین توسط اندازه گیری فراسنج های هندسی چین همانند؛ زاویه بین یالی (γ)، شبیه یال‌ها (β؛ شبیه یال پشتی، F؛ شبیه یال جلویی)، دامنه (A)، و نیم- طول موج (W) در طی چین خوردگی ارزیابی می‌شود. تاریخچه فرگشت تنش و کرنش نیز توسط نمودارهای کرنش های خمیرسان اصلی- تنش تفریقی، کرنش- زمان، و تنش- زمان مورد بررسی قرار می‌گیرد، که این نمودارها برای سه نقطه در سطح چین (قله، یال جلویی و پشتی)، و سه نقطه بر روی سطح گسل (نوک، میانه و قاعده گسل) ترسیم شده‌اند. از آنجا که تغییرات تنش تفریقی عامل اصلی دگرگشکلی است، و کرنش های اصلی خمیرسان نماینده دگرگشکلی دائمی هستند، در بین این نمودارها، نمودارهای کرنش های خمیرسان اصلی- تنش تفریقی دارای اهمیت ویژه هستند.

۲- مدلسازی

این پژوهش دو مدل کشسان- خمیرسان اجزا محدود و بعدی توسط نرم افزار ABAQUS™ (2017) برای شبیه سازی چین خوردگی گسترش گسلی ساده، و چین‌های گسترش گسلی به همراه گسل فرعی پوشید در فرادیواره ارائه می‌کند. نمونه ساده شامل یک مدل فرضی است، ولی نمونه چین گسترش گسلی با گسل فرعی از هندسه تاقدیس آیگان الگو گرفته است. البته به دلیل ابهامات هندسی این تاقدیس، برای شبیه سازی این تاقدیس سه سناریو ارائه شده است. شرایط مرزی تقریباً در این مدل‌ها مشابه است.

در همه مدل‌های ارائه شده در این پژوهش برای محدوده رفتار کشسان مدل، از قانون هوک در حالت کرنش صفحه‌ای جهت پیوند تنش و کرنش استفاده می‌شود:

(Jamison, 1987) هنگامی که چین از طریق توسعه راندگی در سطوح محوری تاقدیس یا ناودیس، و یا در یال جلویی چین به دلیل کاهش زاویه بین یالی چین توسعه یابد و چین‌های گسترش گسلی توسعه یافته از طریق تاقدیس^۱، و یا از طریق ناودیس^۲ را ایجاد کند، در این شرایط اگر شبیه گسل از سطوح محوری چین بزرگتر باشد چین‌های گسترش- گسلی توسعه یافته پوشید^۳ یا چین‌های گسترش گسلی به همراه گسل فرعی پوشید در فرادیواره ایجاد می‌شوند و اگر شبیه راندگی کمتر از شبیه سطح محوری چین باشد، چین‌های گسترش گسلی توسعه یافته کم شبیه^۴ ایجاد می‌شوند (Suppe and Medwedeff, 1990).

در ده‌های اخیر استفاده از مدلسازی عددی برای حل مسائل زمین‌شناسی متداول شده است. در واقع زمانی که شکل هندسی، بارگذاری و خواص ماده پیچیده است، نمی‌توان از طریق یک راه حل تحلیلی که برای تمام نقاط جسم معتبر است، مساله را حل نمود. بنابراین در این شرایط برای حل مساله از روش‌های عددی استفاده می‌شود، که روش‌های اجزاء گسسته (Finch et al, 2003; Hardy and Finch, 2006; Hughes and Smart et al, 2014; Hughes et al, 2014 al, 2012; Nabavi et al., 2017; Barjasteh, 2018; Sadeghi-Farshbaf et al, 2016; 2019; Khalifeh- Soltani et al., 2021a; 2012b) از متداول ترین روش‌های مدلسازی عددی در زمین‌شناسی هستند. روش اجزاء گسسته از قوانین حاکم بر مکانیک محیط‌های ناپیوسته پیروی می‌کند و برای تحلیل مسائل جریان دانه‌ای مناسب است (Cundall, 1979; Cundall and Strack, 2001).

در حالی که روش اجزاء محدود از قوانین حاکم بر مکانیک محیط‌های پیوسته پیروی می‌کند. در این روش جسم به بخش‌های کوچکتر تقسیم می‌شود، که این بخش‌ها اجزاء نامیده می‌شوند، و این اجزاء توسط نقاط، خطوط، یا سطوح مشترکی که گره نامیده می‌شوند، به یکدیگر متصل می‌گردند. بنابراین در این روش مساله توسط مجموعه‌ای از معادلات و به طور همزمان برای هر جزء حل می‌شود، سپس حل‌ها با

¹ Anticlinal breakthrough fault- propagation fold

² Synclinal breakthrough fault- propagation fold

³ High angle breakthrough fault- propagation fold

⁴ Low angle breakthrough fault- propagation fold

شامل سه گام است؛ که در گام اول نیروی گرانش به کل مدل اعمال می شود، این گام بازه زمانی (۱۰-۰) مدلسازی را به خود اختصاص می دهد. در گام دوم فشار روباره بر سطح مدل برای شبیه سازی عمق تدفین در زمان چین خوردگی اعمال می شود، این فشار ۵۰ مگاپاسکال در نظر گرفته شده است، که عمق تدفینی در حدود ۲ کیلومتر را بازسازی می کند (Ferrill and Groshong, 1993; Smart et al., 2012 زمانی (۲۰-۱۰) مدلسازی را به خود اختصاص می دهد. در گام سوم، برای شبیه سازی گسلش به سمت چپ فراديواره جایه جایی ۱۱۰ متر در جهت مثبت محور X اعمال می شود (شکل ۱). این گام بازه زمانی (۰-۲۰) مدلسازی را شامل می شود. فرو دیواره و نوک گسل در تمام گامها ثابت شده است، و اجازه حرکت افقی و قائم ندارد ($U_x = U_y = 0$) (شکل ۱). سمت راست فراديواره در هر سه گام، و سمت چپ فراديواره در دو گام اول مدلسازی امکان حرکت افقی ندارند ($U_x = 0$) (شکل ۱). این پژوهش همانند (Smart et al. 2012) ضریب اصطکاک $0/25$ برای اندرکنش لایه بندی، و ضریب اصطکاک $0/01$ برای اندرکنش سطوح گسلی تعریف نموده است.

$\begin{cases} \frac{\sigma_{xx}}{\sigma_{yy}} \\ \end{cases} = \frac{E}{(1+\nu)(1-2\nu)} \begin{bmatrix} 1-\nu & \nu & 0 \\ \nu & 1-\nu & 0 \\ 0 & 0 & 1-2\nu \end{bmatrix} \begin{cases} \epsilon_{xx} \\ \epsilon_{yy} \\ \end{cases}$ (۱)
که در آن E پیمایه یانگ و ν نسبت پوآسنون است (Smart, 2012).

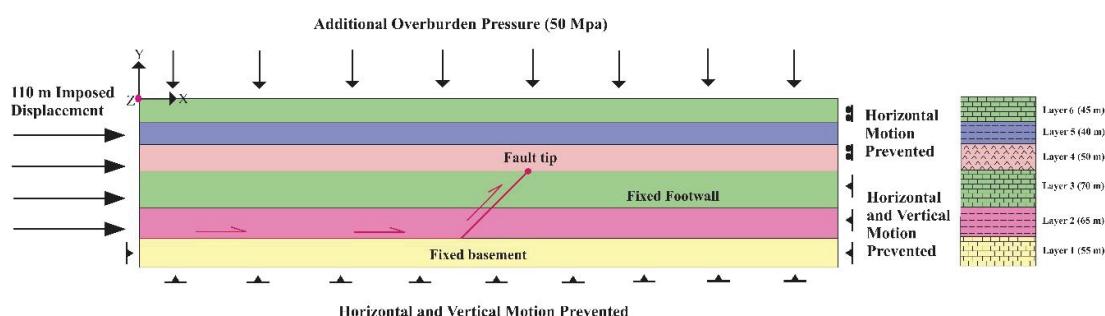
برای محدوده رفتار خمیرسان مدل نیز از فرمول استاندارد موهر- کولمب استفاده می شود، که شامل یکتابع تسلیم (f) است که برای شروع رفتار خمیرسان مدل استفاده می شود:

$$F = R_{mc}q - p \tan \varphi - C_0 \quad \begin{cases} F < 0 & \text{Elastic} \\ F = 0 & \text{Plastic} \end{cases} \quad (2)$$

که p فشار یا تنش میانگین، q مایسز (Mises) معادل تنش (نماینده بیشینه تنش برشی در پوش گسیختگی)، C_0 چسبندگی، φ زاویه اصطکاکی، R_{mc} میزان تنش انحرافی موهر- کولمب است (Smart, 2012). در ادامه تفاوت شرایط مدلسازی این مدل‌ها شرح داده می شود.

۲-۲- مدلسازی چین خوردگی گسترش گسلی ساده

این مدل شامل ۶ لایه با سنگ شناسی متفاوت است، که از ویژگی‌های مکانیکی برخی از سازندهای زاگرس که توسط شرکت ملی نفت مناطق نفت خیز جنوب ارائه شده است، استفاده می شود (شکل ۱) و جدول ۱. ابعاد این مدل $1300 \times 325 \text{ m}^2$ است، و شب گسل در این مدل 45° است (شکل ۱). مدلسازی در این مدل

شکل ۱. شرایط مرزی و بازگذاری در مدل چین خوردگی گسترش گسلی ساده.

جدول ۱. ویژگی‌های مکانیکی استفاده شده برای مدلسازی چین گسترش گسلی ساده (بر اساس آزمایش‌های مکانیک سنگ ارائه شده توسط شرکت مناطق نفت خیز جنوب ایران).

لایه	ρ	E	ν	φ	ψ	C_0
۶	۲۵۵۰	۴۵	۰/۳	۲۵	۱۲/۵	۳۰
۵	۲۷۰۰	۱۱/۵	۰/۳۵	۱۲/۵	۱۱/۲۵	۹/۵
۴	۳۰۰۰	۳۷/۵	۰/۳	۳۲/۵	۱۶/۲۵	۳۵
۳	۲۵۵۰	۴۵	۰/۳	۲۵	۱۲/۵	۳۰
۲	۲۴۰۰	۲۷	۰/۳۸	۲۶/۸	۱۳/۴	۱۳
۱	۲۶۴۰	۳۰	۰/۳۵	۳۱/۵	۱۵/۷۵	۱۵

ج: چگالی (kg/m^3), E: پیمایه یانگ (GPa), ν : نسبت پواسون، φ : زاویه اصطکاک داخلی ($^\circ$), ψ : نسبت تغییرات حجم به کرنش برشی خمیرسان (°)، و C_0 : چسبندگی (MPa)

۲-۳ مدلسازی چین گسترش گسلی به همراه گسل فرعی پرشیب در فرادیواره

فاشقی در نظر گرفته شده‌اند.

شرایط مدلسازی برای این سه سناریو تقریباً مشابه با مدل چین گسترش گسلی ساده است (شکل ۴-۴). در هر سه سناریو فردیواره و نوک گسل F_1 اجازه حرکت افقی و قائم ندارد ($U_x=U_y=0$). سناریو اول و سوم همانند مدل چین گسترش گسلی ساده شامل سه گام، و سناریو دوم شامل چهار گام هستند. در هر سه سناریو در گام اول نیروی گرانش و در گام دوم فشار روباره برای شبیه سازی عمق تدفین اعمال می‌شوند. فشار روباره برای این سناریو‌ها بر اساس ضخامت لایه‌های جوانتر (m) (Vahdati Daneshmand, 2001) ۲۰۴۵ کیلوگرم. m^{-3} در نظر گرفته شده است، متوسط لایه‌ها 2500 kg.m^{-3} . در چگالی طبقه رابطه $P=pgh$ ، تقریباً ۵۰ مگاپاسکال بدست آمده است. در هر سه سناریو سمت راست فرادیواره در هر سه گام، و سمت چپ فرادیواره در دو گام اول اجازه حرکت افقی ندارند ($U_x=0$) (شکل ۴-۴). در گام سوم جابه جایی ۳۰۰ متر به سمت چپ فرادیواره در سناریو های اول و سوم اعمال می‌شود. در حالی که سمت چپ فرادیواره در سناریو دوم، در گام سوم و چهارم به ترتیب به میزان ۱۰۰ و ۲۰۰ متر جابه جا می‌شود. همچنین در سناریوهای اول و سوم گسل F_2 در گام سوم امکان گسترش دارد، در حالی که در سناریو دوم F_2 در گام سوم غیرفعال است، و در گام چهارم امکان گسترش دارد، و فعال می‌شود (شکل ۴-۴). در این سناریوهای نیز همانند مدل چین گسترش گسلی ساده، ضربی اصطکاکی های ۰/۲۵ و ۰/۰۱ به ترتیب برای اندرکنش لایه‌ها و گسل‌ها تعریف شده‌اند.

۳- زمین شناسی

تاقدیس آیگان در خاور روسیه آیگان در مسیر جاده کرج- چالوس واقع شده است. این تاقدیس در بخش توف میانی سازند کرج در بخش جنوبی البرز مرکزی واقع شده است (شکل ۳-۳). بخش توف میانی سازند کرج شامل؛ توف‌های ضخیم لایه سبز رنگ، گدازه‌های آتش‌شناختی، شیل، پیروکلاستیک، کنگلومرا و سنگ آهک است (شکل ۳-۳) (Vahdati Daneshmand, 2001). رشته کوه البرز بخشی از کمرنگ کوه‌زایی آلپ- هیمالیاست که حاصل همگرایی اوسن- الیگومن صفحه عربی در اوراسیا با نرخ همگرایی mm/yr ۲۲ است (Alavi, 1996; Allen et al., 2003; Guest)

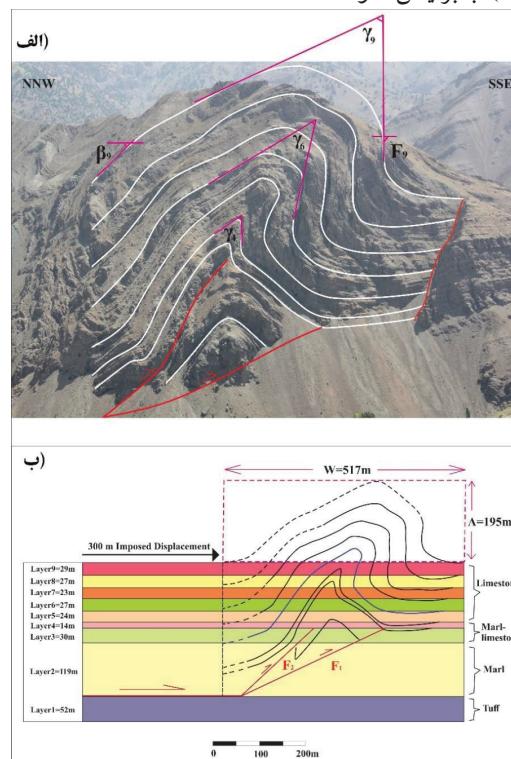
گسترش یک گسل پرشیب به درون تاقدیس آیگان موجب ایجاد یک چین گسترش گسلی توسعه یافته پرشیب در فرادیواره (بر اساس طبقه بندی Suppe and Medwedeff (1990) شده است. شب گسل‌های اصلی (F_1) و فرعی (F_2) این چین خوردگی به ترتیب در حدود ۲۵ و ۴۵ درجه است (شکل ۲-۲) با توجه به اینکه ویژگی‌های مکانیکی این تاقدیس برای ما نامشخص است (فراسنج‌های مکانیکی واحدها)، این پژوهش چهار سنگ شناسی متفاوت (چهار بخش) برای تاقدیس آیگان در نظر می‌گیرد و همانند مدل چین گسترش گسلی ساده از خصوصیات مکانیکی سازندهای زاگرس که توسط توسط شرکت نفت مناطق نفت خیز جنوب ارائه شده است، و همچنین از آزمایش‌های Yassaghi (Yassaghi and Salari-rad, 2005 et al, 2005; Yassaghi and Salari-rad, 2005 می‌کند (شکل ۲-۲ و جدول ۲-۲). فراسنج‌های هندسی تاقدیس آیگان توسط نقشه زمین شناسی گستره مورد مطالعه، مطالعات میدانی و تصاویر ماهواره‌ای و Goo- gle-Earth تعیین شده است (شکل های ۲-۲ و ۳). میزان کوتاه شدگی بر اساس طول اولیه لایه‌ها (لایه آبی رنگ در شکل ۲-۲-ب) توسط نرم افزار Move™ درصد تخمین زده شده است. به عبارت دیگر طول اولیه این تاقدیس پیش از چین خوردگی 817 m بوده، که پس از چین خوردگی به 517 m کاهش یافته است، یعنی 300 m کوتاه شده است (شکل ۲-۲). بر این اساس ابعاد تاقدیس آیگان پیش از چین خوردگی $345 \times 817 \text{ m}^2$ بوده است (شکل ۲-۲-ب). با توجه به ابهامات هندسی این تاقدیس، این پژوهش سه سناریو برای آن ارائه می‌کند. با توجه به اینکه شاهدی در خصوص زمان فعالیت گسل فرعی (F_2) وجود ندارد، سناریوهای اول و دوم بر اساس زمان فعالیت این گسل ارائه شده‌اند. در سناریو اول گسل F_2 از ابتدای چین خوردگی فعال است، و در سناریو دوم در اواسط چین خوردگی فعال می‌شود. با توجه به اینکه گسل‌های این تاقدیس در تصویر میدانی به صورت کاملاً مستقیم نیستند، در سناریو سوم این پژوهش گسل‌ها به صورت

کرج در اثر این همگرایی در طی ائوسن بسته شده، و در حوضه البرز مرکزی در الیگو سن - میوسن زمین ساخت وارون حاکم شده است (Ehteshami-Moinabadi et al., 2012; Ehteshami-Moinabadi and Yasdi et al., 2012; Ehteshami-Moinabadi and Yassaghi, 2013; Zanchi et al., 2006). این همگرایی سبب فعالیت دوباره گسل های نرم الی یا همچون گسل مشا و طالقان شده است، البته به صورت معکوس، در نتیجه این زمین ساخت وارون در فرادیواره و فرودیواره این گسل های دوباره فعال شده یک سری گسل های میانبر شکل گرفته است، و حاصل توسعه این گسل های میانبر شکل گیری چین های مرتبط با گسل در این ناحیه است (Ehteshami-Moinabadi and Yassaghi, 2013). تاقدیس آیگان یکی از شاخص ترین چین های مرتبط گسلی است که در اثر فعالیت گسل های میانبر، در فرادیواره گسل مشا و در طی وارونگی حوضه البرز مرکزی در طی همگرایی ائوسن - الیگو سن تشکیل شده است (شکل ۳-۳) (Ehteshami-Moinabadi and et al., 2012; Ehteshami-Moinabadi and Yassaghi, 2013).

(et al., 2006a). این همگرایی در طول چندین گسل مورب - معکوس از قبیل گسل های طالقان و مشا روی Vernant et al., 2004; Landgraf et al., 2009; Zanchi et al., 2009; Ballato et al., 2013; Nabavi et al., 2017). همچنین گسل های مکارود، کندوان، مشا و شمال تهران زمین شناسی البرز مرکزی را کنترل می کند (Ehteshami-Moinabadi and Yassaghi, 2007). گسل مشا به دلیل شواهدی از زمین لرزه های تاریخی و نزدیکی به کلان شهر تهران، یکی از مهمترین گسل های پویا در البرز مرکزی است، (Dellenbach et al., 1964; Solaymani et al., 2003; Ehteshami-Moinabadi and Yassaghi, 2007).

همان گونه که اشاره شد، همگرایی الیگو سن - میوسن در البرز مرکزی موجب چین خوردگی و گسلش گسترده ای در رسوبات سازند کرج در طی ائوسن شده است (Alavi, 1996; Allen et al., 2003; Guest et al., 2006a, 2006b; Ehteshami-Moinabadi and Yassaghi, 2007; Yassaghi and Madanipour, 2008; Yassaghi and

.(Naeimi, 2011; Ballato et al., 2011).

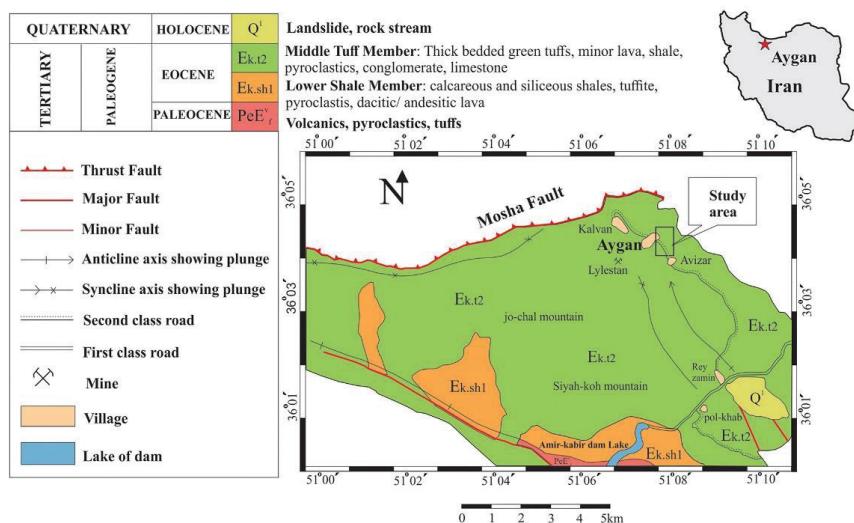

شکل ۲. الف - نمایش لایه بندی، گسل ها و فراسنج های هندسی چین در تاقدیس آیگان. ب. نمایش توالی سنگ شناسی تاقدیس آیگان، و سایر فراسنج های چین خورده، لایه های چین خورده بازسازی شده، گسل ها، نیم - طول موج و دامنه، لایه ای که در نرم افزار Move برای بازسازی چین بکار رفته به ترتیب توسط خطوط سیاه، خط چین سیاه، خطوط قرمز، صورتی و آبی نمایش داده شده است (α: زاویه بین یالی، β: شیب یال پشتی، F: شیب یال جلویی، W: نیم - طول موج، A: دامنه، و اعداد زیرنویس شماره لایه بندی را نشان می دهد).

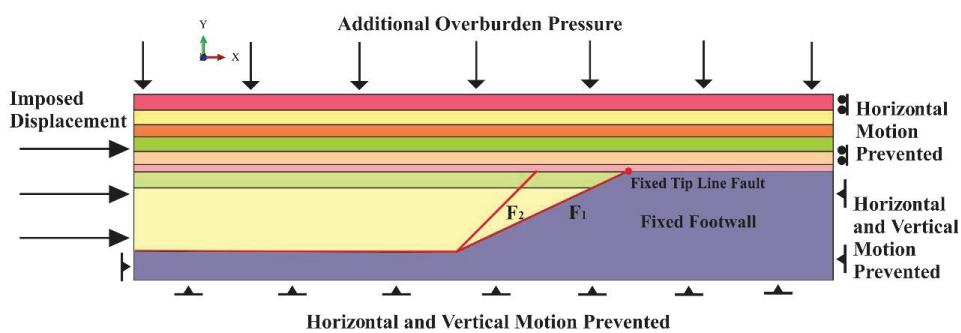
جدول-۲. ویژگی‌های مکانیکی استفاده شده برای مدل‌سازی چین گسترش گسلی آیگان (برای بخش‌های ۱-۴) بر اساس آزمایش‌های مکانیک سنج ارائه شده توسط شرکت مناطق نفت خیز جنوب ایران، برای بخش ۱ برگرفته- Yassaghi and Salari- (rad, 2005).

بخش	لایه	ρ	E	v	ϕ	ψ	C_0
۴	۵-۹	۳۰۰۰	۳۷	۰/۳	۳۲	۱۶	۳۵
۳	۳-۴	۲۹۰۰	۴۱	۰/۳	۳۲	۱۶	۳۰
۲	۲	۲۷۰۰	۱۱/۵	۰/۳۵	۲۸	۱۴	۹/۵
۱	۱	۲۵۰۰	۱۱/۵	۰/۳۱	۴۰	۲۰	۲۰/۷

پیمایه یاگان: E (kg/m³)؛ چگالی: ρ (GPa)؛ نسبت پواسون: v؛ زاویه اصطکاک داخلی: φ؛ زاویه اتساع (°): ψ؛ چسبندگی: C₀؛ چسبندگی چین: Q.

شکل-۳. نقشه زمین‌شناسی-ساختاری مرزن آباد، موقعیت تاقدیس آیگان مشخص شده است (برگرفته از- Vahdati Danesh- (mand, 2001)

شکل-۴. شرایط مرزی و بارگذاری در چین خوردگی گسترش گسلی چین گسترش گسلی به همراه گسل فرعی پوشیده در فرآیندیواره (تاقدیس آیگان).

خوردگی اندازه گیری، و با یکدیگر مقایسه می‌شوند. همچنین جهت بررسی فرگشت تنش و کرنش، نمودارهای تنش-کرنش مدل‌ها مورد مقایسه قرار می‌گیرد. در ادامه نتایج مدل‌های ارائه شده برای چین گسترش گسلی ساده و چین گسترش گسلی همراه با گسل فرعی شرح داده می‌شود.

۴- نتایج

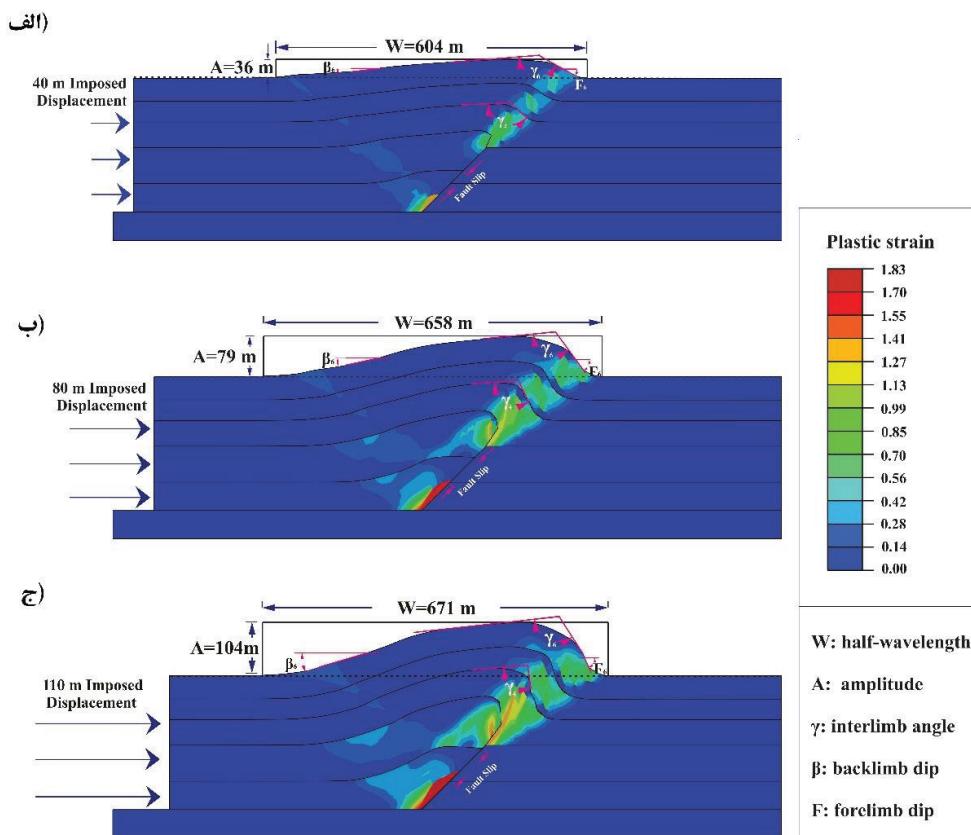
این پژوهش قصد دارد، با استفاده از دوسری مدل‌های اجزاء محدود، تفاوت‌های موجود در هندسه، توزیع کرنش، و فرگشت تنش-کرنش در چین‌های گسترش گسلی ساده و همراه با گسل فرعی در فرآیندیواره را مورد بررسی قرار دهد. بنابراین جهت بررسی فرگشت هندسی چین، فرآینج‌های هندسی چین در طی چین

شدگی کرنش پس از چند ده متر جابه جایی مدل کاهش می‌یابد و در اواسط چین خوردگی کرنش‌های اصلی بدون افزایش تنش تفریقی افزایش می‌یابند، و نرم شدگی کرنش در سطح گسل ایجاد می‌شود، ولی وسعت نرم شدگی کرنش در سطح چین بزرگتر از سطح گسل است (شکل های ۶-۷). همچنین تنش تفریقی در مرحله پایانی چین خوردگی افزایش می‌یابد، در حالی که در سطح چین یک کاهش ناگهانی نشان می‌دهد (شکل های ۶-۷). نمودارهای کرنش-زمان قله، یال جلویی و پشتی چین، وسعت بازه زمانی سخت شدگی کرنش در گام‌های اول، دوم و ابتدای گام سوم، و وسعت بازه نرم شدگی کرنش (در گام سوم) را از زمانی که کرنش‌های خمیرسان شروع به افزایش می‌کنند، را نشان می‌دهند (شکل ۶). نمودارهای تنش-زمان نیز روند افزایشی-کاهشی (یا ثابت) قدر مطلق تنش نسبت به زمان را نشان می‌دهند (نرم افزار آبکوس همانند رشته‌های مهندسی و برخلاف زمین‌شناسی، تنش‌های فشارشی را با علامت منفی در نظر می‌گیرد) (شکل ۶). نمودارهای کرنش-زمان سطح گسل نیز بازه سخت شدگی کرنش را نشان می‌دهند (جایی که کرنش‌های خمیرسان صفر هستند)، ولی تفاوت آن با نمودارهای سطح چین در آن است که هر چه به سمت نوک گسل نزدیک می‌شود، وسعت این بازه افزایش می‌یابد (شکل ۶). این امر موجب افزایش تنش تفریقی به سمت نوک گسل می‌شود، به طوری که در نوک گسل تنش تفریقی به حدود ۲۵۰ مگاپاسکال می‌رسد، در حالی که میانگین تنش تفریقی در سطح چین در حدود ۱۰۰ مگاپاسکال است (شکل های ۶-۷). همچنین نمودارهای تنش-زمان سطح گسل نسبت به نموداری تنش-زمان سطح چین پیچیده‌تر هستند (شکل ۷).

۴-۱- چین گسترش گسلی ساده

به منظور بررسی فرگشت ساختاری چین خوردگی گسترش گسلی، فراسنج‌های چین در جابه جایی های ۴۰، ۸۰ و ۱۱۰ متر مدل اندازه گیری می‌شوند. نتایج نشان می‌دهند، که با افزایش کوتاه شدگی، شبیه یال‌ها، دامنه، نیم-طول موج، و نامتقارنی چین افزایش می‌یابند (شکل ۵، و جدول ۳)، و در تمام مراحل چین خوردگی کرنش خمیرسان در نوک گسل، سطح گسل و یال جلویی چین متوجه شده است (شکل ۵). نمودارهای تنش-کرنش‌های اصلی در سه بخش یال-جلویی، قله، و یال پشتی الگوی تقریباً مشابهی (افزایشی-ثابت-کاهشی) را نشان می‌دهد (شکل ۶). به عبارت دیگر در گام‌های اول و دوم که نیروی گرانش و فشار روباره اعمال می‌شوند و ابتدای گام سوم (گسلش) با وجود افزایش تنش تفریقی کرنش‌های اصلی افزایش نمی‌یابند (صفر هستند). یعنی در ابتدای گسلش سخت شدگی کرنش روی می‌دهد، اما پس از چند ده متر جابه جایی مدل، کرنش‌های اصلی بدون افزایش (یا با افزایش ناچیز) تنش تفریقی افزایش می‌یابند، بنابراین در اواسط چین خوردگی نرم شدگی کرنش در این سه بخش چین روی می‌دهد و در انتهای چین خوردگی تنش تفریقی به صورت ناگهانی کاهش می‌یابد (شکل ۶). اما الگوی فرگشت تنش و کرنش در سطح گسل با سطح چین (قله، یال پشتی و جلویی) متفاوت است، و نسبت به آن پیچیده‌تر است (شکل های ۶-۷). الگوی تنش و کرنش در سطح گسل، تقریباً روند افزایشی-کاهشی-افزایشی، برای تغییرات تنش تفریقی نسبت به کرنش‌های اصلی را نشان می‌دهد (شکل ۷). به این صورت که تنش تفریقی در گام اول و دوم و ابتدای شروع گسلش به سرعت افزایش می‌یابد، در حالی که کرنش‌های اصلی صفر هستند، در واقع این مرحله سخت شدگی کرنش را نشان می‌دهد. سخت

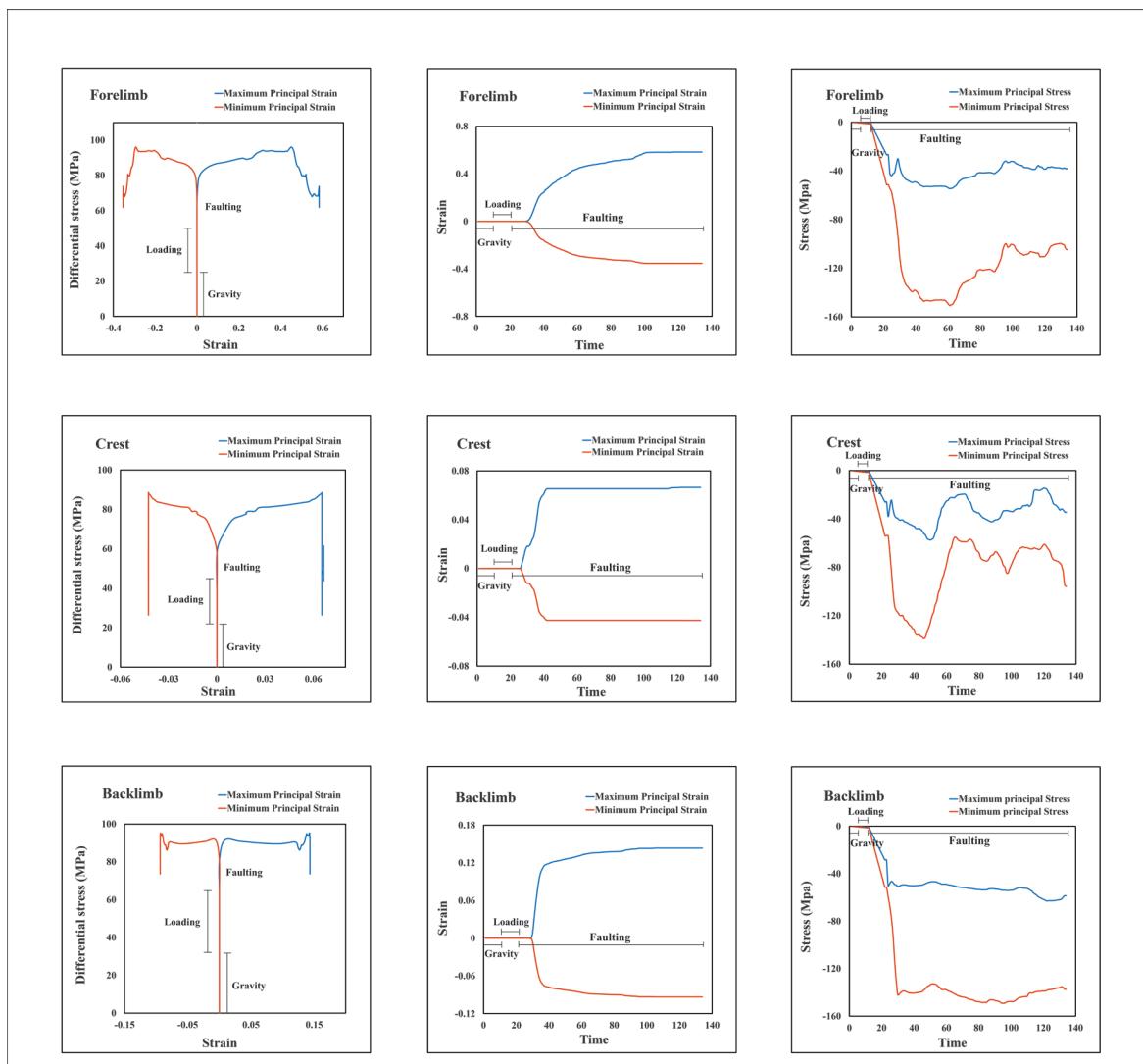

شکل-۵. فرگشت کرنش خمیرسان در مدل چین خودرگی گسترش گسلی ساده برای جابه‌جایی های، (الف) ۴۰ متر، (ب) ۸۰ متر، (ج) ۱۱۰ متر.

جدول -۳. فراستنجهای هندسی مدل چین خودرگی گسترش گسلی ساده (اعداد زیرنویس شماره لایه را نشان می دهند).

جابه جایی(m)	W (m)	A (m)	$\gamma_4(^{\circ})$	$\gamma_6(^{\circ})$	$\beta_6 (^{\circ})$	$F_6 (^{\circ})$
۴۰	۶۰۴	۳۶	۱۳۴	۱۴۶	۹	۳۱
۸۰	۶۵۸	۷۹	۱۱۲	۱۲۰	۱۲	۵۳
۱۱۰	۶۷۱	۱۰۴	۹۲	۱۱۶	۱۷	۶۵

اختصارات: W: نیم- طول موج، A: دامنه، γ : زاویه بین یالی، β : شیب یال پشتی، F: شیب یال جلویی.

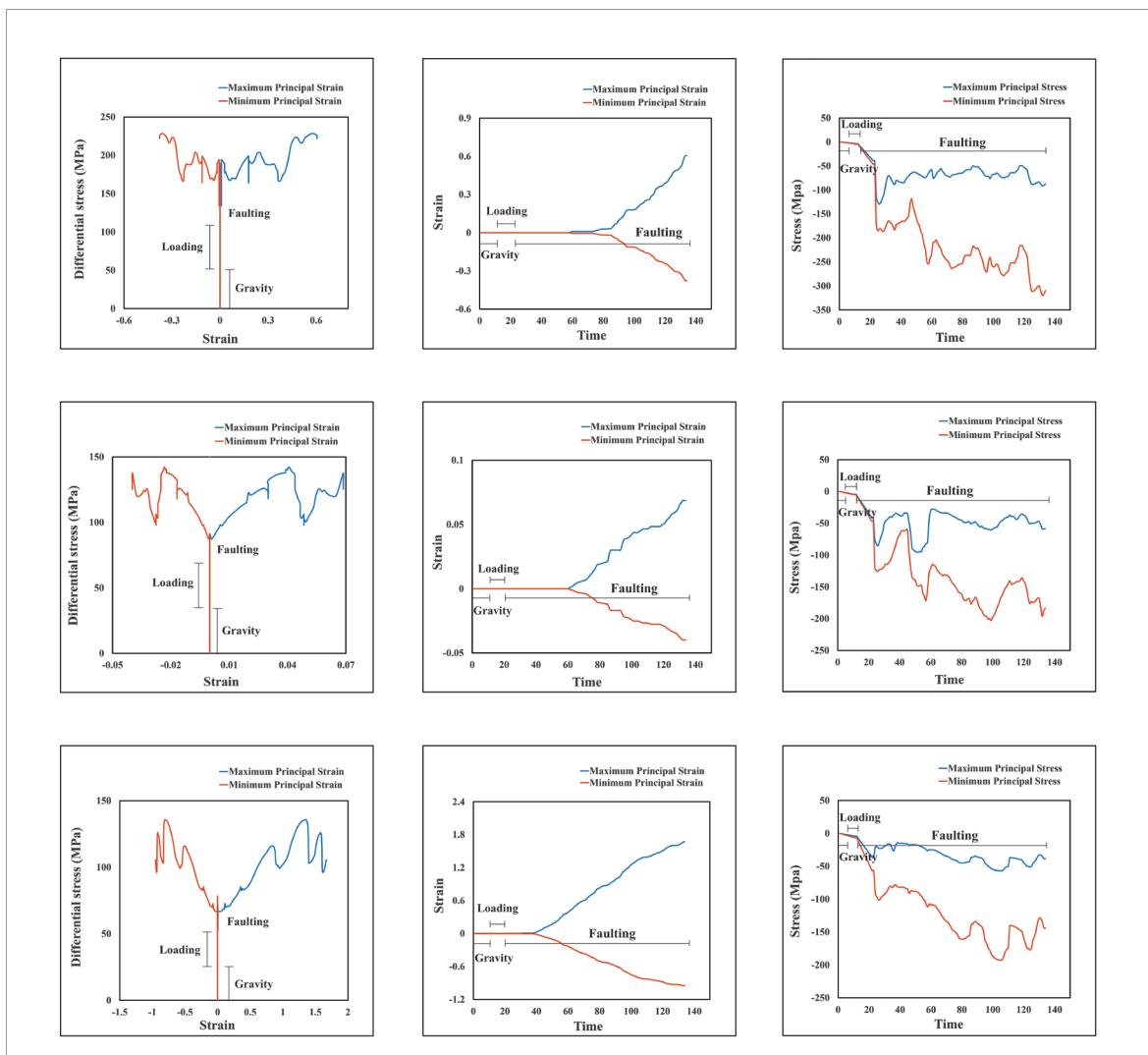

شکل-۶. نمودارهای تنش تقریقی- کرنش های اصلی در یال جلویی، قله و یال پشتی چین (ستون سمت چپ)، نمودارهای کرنش- زمان در یال جلویی، قله، و یال پشتی چین (ستون میانی)، و نمودارهای تنش- زمان در یال جلویی، قله، و یال پشتی چین (ستون سمت راست) مدل چین گسترش گسلی ساده. گام های اعمال نیروی گرانش، فشار روباره و گسلش نمایش داده شده است.

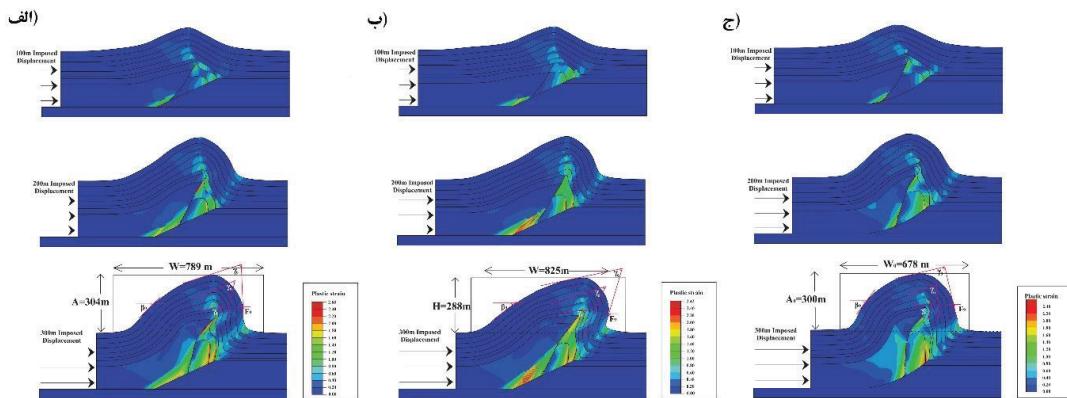
و ۸ و جدول-۴). علاوه بر این تفاوت هندسی این سه سناریو با یکدیگر اهمیت زمان فعالیت گسل فرعی، و هندسه قاشقی گسل ها در هندسه نهایی دگرشکلی را نشان می دهد (شکل-۸ جدول-۴). در هر سه سناریو کرنش خمیرسان همانند مدل چین گسترش گسلی ساده، در نوک گسل، سطوح گسلی، و یال جلویی چین متوجه شده است (شکل های-۵ و ۸).

۲-۴- چین گسترش گسلی به همراه گسل فرعی پوشید در فرادیواه

مقایسه فراسنج های هندسی سناریوهای ارائه شده با نمونه میدانی نشان می دهد که طول موج و دامنه هر سه سناریو نسبت به نمونه میدانی بزرگتر است، و در بین این سه سناریو، سناریو اول تطابق بهتری با نمونه میدانی دارد، بنابراین نمودارهای تنش و کرنش برای این سناریو مورد بررسی قرار می گیرد (شکل های-۲)

شکل-۷. نمودارهای تنش تغیریقی- کرنش‌های اصلی در نوک، میانه و قاعده گسل (ستون سمت چپ)، نمودارهای کرنش-زمان در نوک، میانه و قاعده گسل (ستون میانی)، و نمودارهای تنش-زمان در نوک، میانه، و قاعده گسل (ستون سمت راست) مدل چین گسترش گسلی ساده. گام‌های اعمال نیروی گرانش، فشار روباره و گسلش نمایش داده شده است.

شکل-۸. سناریو های ارائه شده برای شبیه سازی تاقدیس آیگان. (الف) سناریو اول، (ب) سناریو دوم، (ج) سناریو سوم. (α : زاویه بین یالی، β : شیب یال پشتی، F : شیب یال جلویی، W : نیم- طول موج، A : دامنه، اعداد زیرنویش شماره لایه بندی را نشان می دهد).

جدول-۴. فراسنج های هندسی سناپیو های ارائه شده برای تاقدیس آیکان و نمونه میدانی

سناپیو	W (m)	A (m)	γ_4 (°)	γ_6 (°)	γ_9 (°)	β_9 (°)	F_9 (°)
نمونه میدانی	۵۱۷	۱۹۵	۵۶	۴۶	۶۶	۴۵	۹۰
اول	۷۸۹	۳۰۴	۵۵	۵۴	۷۱	۴۵	۹۰
دوم	۸۲۵	۲۸۸	۶۰	۴۸	۶۱	۳۷	۱۰۴
سوم	۶۷۸	۳۰۰	۶۲	۷۸	۹۰	۵۲	۷۸

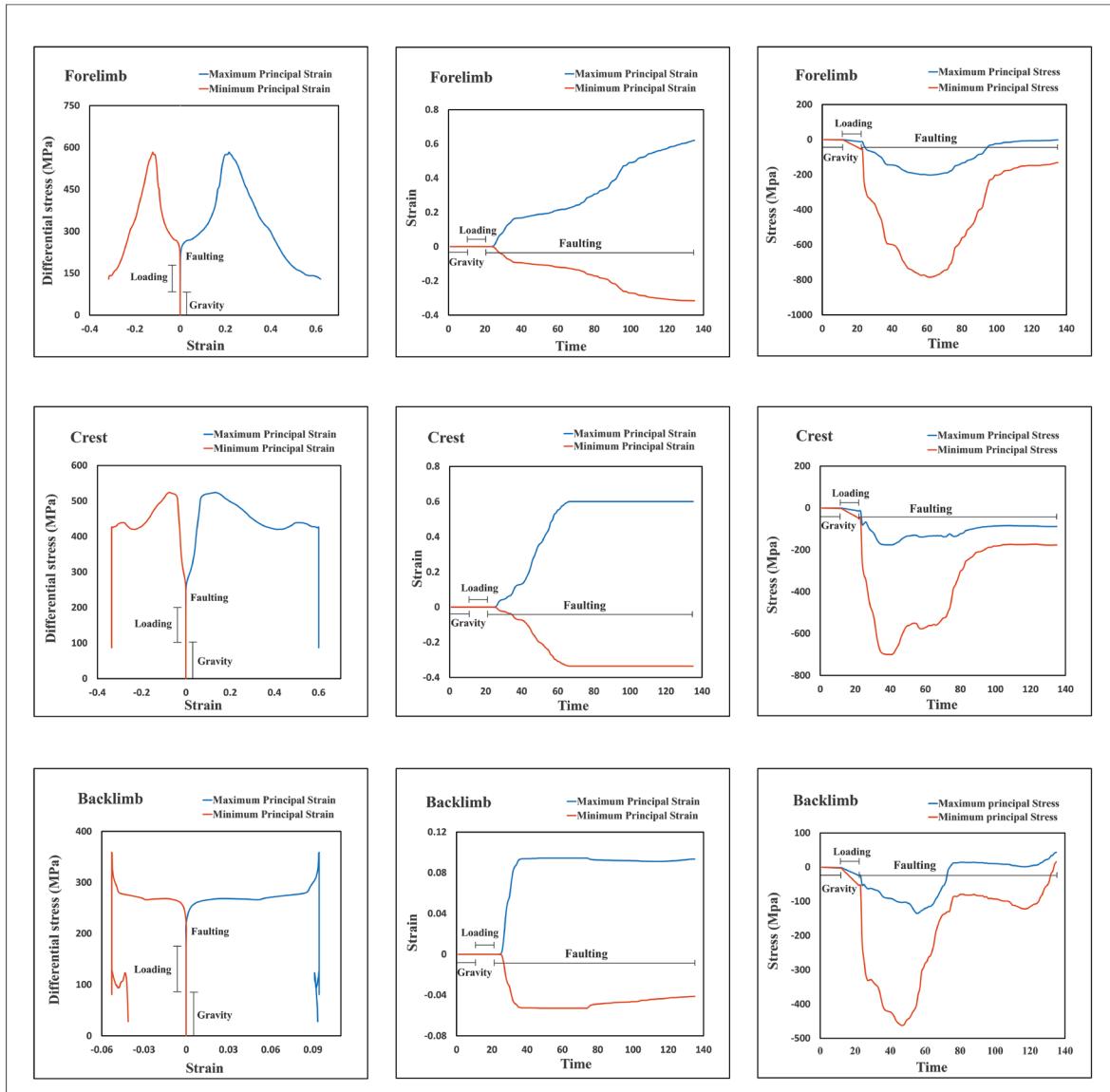
اختصارات: W: نیم- طول موج، A: دامنه، γ : زاویه بین یالی، β : شیب یال جلویی، اعداد زیر نویس شماره لایه را نشان میدهد.

به سمت نوک گسل افزایش می یافتد، در این مدل به سمت قاعده گسل محدوده سخت شدگی کرنش افزایش می یابد (شکل-۱۰). این امر تاثیر گسل فرعی در محدوده سخت شدگی و نرم شدگی کرنش را نشان می دهد، در واقع در مدل چین گسترش گسلی همراه با گسل فرعی در فراديواه، حضور گسل فرعی، باعث کاهش محدوده سخت شدگی کرنش در نوک گسل می شود. در حالی که، حضور گسل فرعی الگوی تنش و کرنش در چین گسترش گسلی را تغییر نمی دهد (شکل-۱۰).

۵- بحث

این پژوهش توسط مدلسازی اجزاء محدود دو بعدی، تفاوت های موجود در هندسه، توزیع کرنش خمیرسان، و فرگشت تنش- کرنش چین های گسترش گسلی ساده و چین های گسترش گسلی همراه با گسل فرعی پرشیب در فراديواه را مورد بررسی قرار می دهد. علاوه بر آن تاثیر زمان فعالیت گسل فرعی، و هندسه فاشقی گسل ها را در چین های گسترش گسلی همراه با گسل فرعی، توسط ارائه سناپیو های متفاوت برای نمونه میدانی (چین گسترش گسلی همراه با گسل فرعی پرشیب در فراديواه) مورد بررسی قرار می دهد.

نمودارهای تنش تفریقی- کرنش های اصلی قله و یال های سناپیو اول همان روند افزایشی- ثابت- کاهشی که در مدل چین گسترش گسلی ساده مشاهده شد را نشان می دهد، تنها محدوده نرم شدگی کرنش در یال جلویی چین نسبت به مدل چین گسترش گسلی ساده کوچک شده است (شکل-۹). در حالی که وسعت محدوده نرم شدگی کرنش در یال پشتی این مدل بزرگتر از سایر بخش های چین است. نمودارهای کرنش- زمان این مدل همانند مدل چین گسترش گسلی ساده وسعت بازه های نرم شدگی و سخت شدگی کرنش را نشان می دهد (شکل-۹). نمودارهای تنش- زمان نیز همانند مدل چین گسترش گسلی ساده روند افزایشی- کاهشی را نشان می دهد (شکل-۹). نمودارهای تنش تفریقی- کرنش های اصلی سطح گسل، همانند نمودارهای چین گسترش گسلی ساده، الگوی افزایشی - کاهشی- افزایشی را نشان می دهد، تنها محدوده نرم شدگی کرنش در سطح گسل کوچکتر است (شکل-۱۰). در نمودارهای کرنش- زمان سطح گسل نیز همانند چین گسترش گسلی ساده، کرنش های اصلی با وقفه زمانی شروع به افزایش می کنند، در واقع محدوده سخت شدگی کرنش در بخش های مختلف گسل متفاوت است، و برخلاف مدل چین گسترش گسلی ساده که این بازه

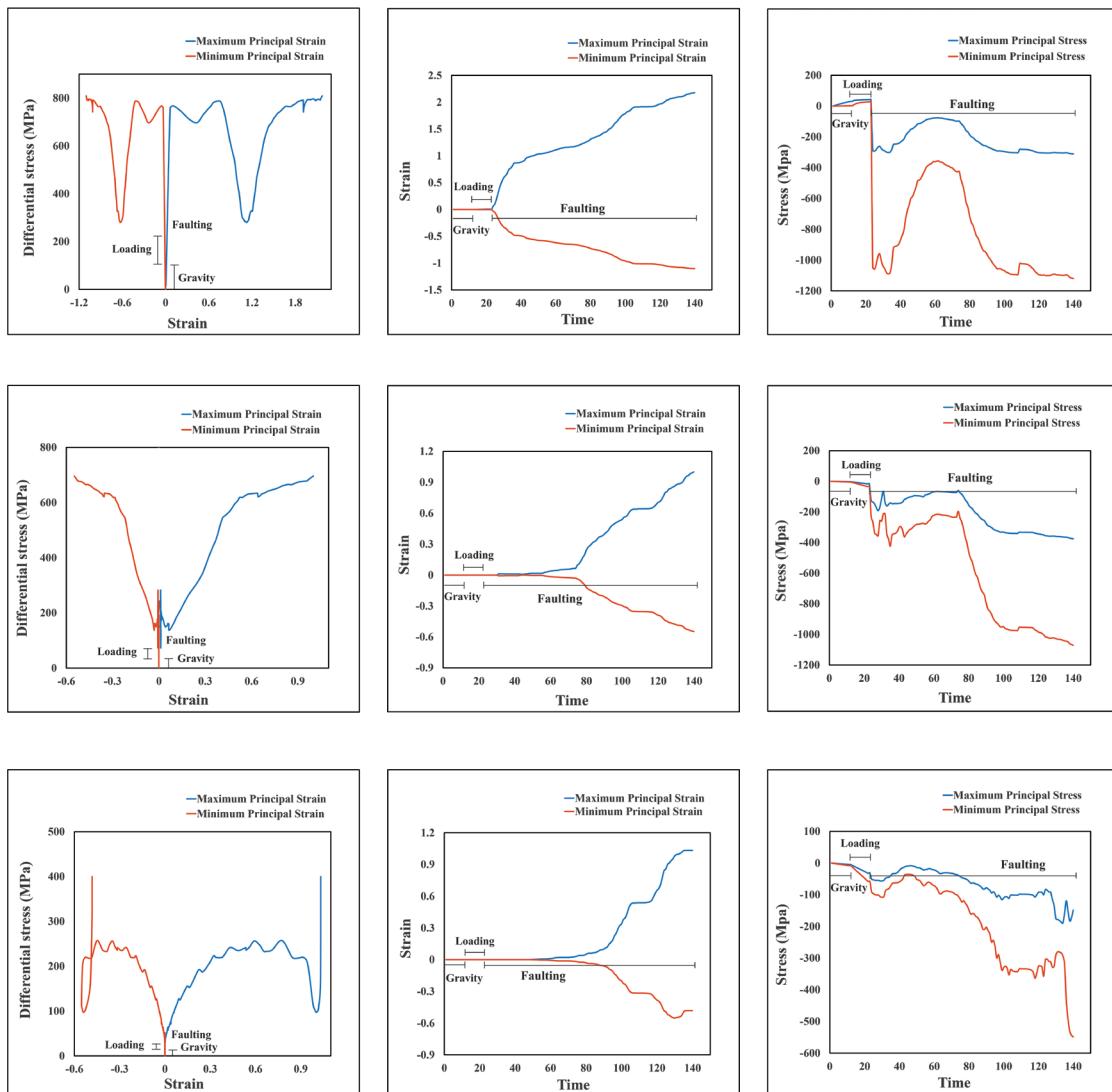
شکل-۹. فرگشت تنش و کرنش در سناریو اول. نمودارهای تنش تفريقي-کرنش های اصلی در یال جلویی، قله و یال پشتی مدل (ستون سمت چپ)، نمودارهای کرنش-زمان در یال جلویی، قله، و یال پشتی مدل (ستون میانی)، و نمودارهای تنش-زمان در یال جلویی، قله، و یال پشتی مدل (ستون سمت راست) مدل چین گسترش گسلی به همراه گسل فرعی پوشیب در فرادیوارد. گام های اعمال نیروی گرانش، فشار روباره و گسلش نمایش داده شده است.

سناریو ارائه می کند. تفاوت سناریو اول و دوم در زمان فعالیت گسل فرعی است، و نتایج این پژوهش نشان می دهد که در سناریو دوم، که گسل فرعی در اواسط چین خورددگی فعال شده است، زاویه های بین یالی، شبی یال پشتی، و دامنه چین نسبت به سناریو اول کاهش یافته، در حالی که شبی یال جلویی و نیم- طول موج چین افزایش یافته است، و در مجموع چین نامتقارن تر، و تنگتری نسبت به سناریو اول ایجاد شده است (شکل-۸ و جدول-۴). در سناریو سوم که هندسه گسل ها به صورت قاشقی است، دامنه، نیم-

همان گونه که پیش تر گفته شد، چین های گسترش گسلی در اثر کاهش لغزش بر روی یک گسل در حال انتشار شکل می گیرند. همچنین چین های گسترش گسلی ساده در اثر توسعه یک گسل پر شبی به داخل تاقدیس به چین های گسترش گسلی توسعه یافته پرشیب فرگشت می یابند (Suppe and Medwedeff, 1990; Mercier et al., 1997) (شکل-۱۱). این پژوهش برای چین گسترش گسلی ساده یک نمونه فرضی را مدل می کند، و برای تاقدیس آیگان به عنوان یک چین گسترش گسلی همراه با گسل فرعی پرشیب سه

بنابراین هندسه فاشقی گسل‌ها، و زمان فعالیت گسل فرعی تاثیر قابل توجهی در هندسه نهایی چین خوردگی گسترش گسلی با گسل فرعی پرشیب دارند.

موج، و شیب یال جلویی کاهش یافته، در حالی که زاویه‌های بین یالی و شیب یال پشتی افزایش یافته اند، در مجموع چین متقاضی تر و بازتری نسبت به سناریو اول تشکیل شده است (شکل-۸ و جدول-۴).

شکل-۱۰. فرگشت تنش و کرنش در سناریو اول. کونش‌های اصلی در نوک، میانه، و قاعده گسل (ستون سمت چپ)، نمودارهای کرنش-زمان در نوک، میانه و قاعده گسل (ستون میانی)، و نمودارهای تنش-زمان در نوک، میانه و قاعده گسل (ستون سمت راست) مدل چین گسترش گسلی به همراه گسل فرعی پرشیب در فرادیواره. گام‌های اعمال نیروی گرانش، فشار روباره و گسلش نمایش داده شده است.

و یال جلویی چین مت مرکز شده است، تنها تفاوت آنها در این است که وسعت ناحیه محلی شدن کرنش خمیرسان در چین گسترش گسلی همراه با گسل فرعی پرشیب نسبت به مدل ساده بزرگتر است، و بیشتر در پنهان گسل‌ها توسعه یافته است، در حالی که در مدل چین گسترش گسلی ساده، محلی شدن کرنش در یال

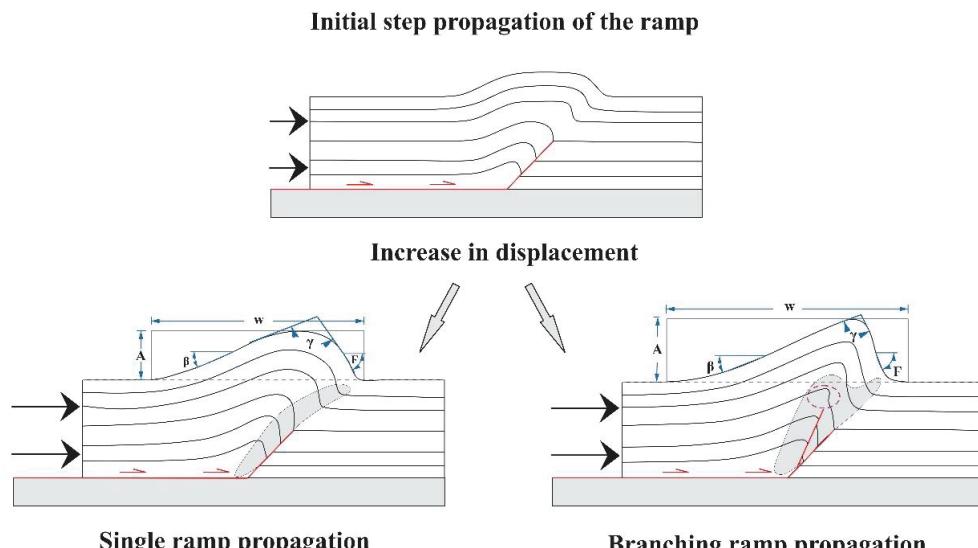
مدل مفهومی تفاوت‌های چین گسترش گسلی ساده و به همراه گسل فرعی پرشیب در فرادیواره به صورت شماتیک نمایش داده شده است (شکل-۱۱). همان گونه که در شکل-۱۱ قابل مشاهده است. در هر دو مدل چین گسترش گسلی ساده و همراه با گسل فرعی پرشیب، کرنش خمیرسان در نوک گسل، سطح گسل

های ۶ و ۹، ۲) مقادیر تنش تفريقي و کرنش‌های اصلی در مدل چین گسترش گسلی همراه با گسل فرعی نسبت به مدل چین گسترش گسلی ساده افزایش قابل توجهی نشان می‌دهند (شکل‌های ۶ و ۹، ۳) در مدل چین گسترش گسلی ساده، وسعت بازه سخت شدگی کرنش به سمت نوک گسل کاهش می‌یابد، در حالی در مدل چین گسترش گسلی همراه با گسل فرعی پرشیب عکس آن حاکم است، و وسعت بازه سخت شدگی کرنش به سمت قاعده گسل اصلی افزایش می‌یابد (شکل‌های ۷ و ۱۰). در واقع این تاثیر گسل فرعی در کاهش وسعت بازه سخت شدگی کرنش بر روی گسل اصلی را نشان می‌دهد.

پیش از این پژوهش (Smart et al 2012)، توسط مدلسازی اجزاء محدود فرگشت تنش و کرنش در تاقدیس بارگردی که یک چین مرتبط با گسل است، را توسط نمودارهای تنش-کرنش مورد بررسی قرار دادند. نمودارهای تنش-کرنش ارائه شده در این پژوهش با نمودارهای ارائه شده برای تاقدیس بارگردی تطابق مناسبی را نشان می‌دهد.

جلویی چین محسوس‌تر است (شکل‌های ۵، ۸ و ۱۱). علاوه بر این توسعه گسل فرعی به داخل تاقدیس در چین‌های گسترش گسلی همراه با گسل فرعی پرشیب موجب انتقال رو به بیرون مواد از هسته تاقدیس شده است، و در اثر این فرایند دامنه و شبیه بالها افزایش یافته، در حالی که زاویه بین یالی کاهش یافته است. توسعه گسل فرعی به داخل تاقدیس همچنین باعث چرخش لولای چین شده است، چرخش لولای چین در تاقدیس آیگان (نمونه میدانی-شکل-۲)، مدل‌های ارائه شده در این پژوهش (شکل-۸)، و تصویر شماتیک (شکل-۱۱) قابل مشاهده است.

نتایج این پژوهش نشان می‌دهد که الگوهای فرگشت تنش و کرنش در مدل‌های چین گسترش گسلی ساده، و همراه به گسل فرعی تقریباً مشابه هستند (شکل‌های ۶-۱۰). با این وجود سه تفاوت اصلی در این نمودارها قابل مشاهده است؛ ۱) در نمودارهای تنش تفريقي-کرنش‌های اصلی، و کرنش-زمان یال جلویی چین گسترش گسلی همراه با گسل فرعی پرشیب، وسعت بازه نرم شدگی کرنش نسبت به مدل چین گسترش گسلی ساده کاهش قابل توجهی نشان می‌دهد (شکل

تصویر ۳. مدل مفهومی جهت نمایش تفاوت‌های هندسی و توزیع کرنش در چین‌های گسترش گسلی ساده و چین گسترش گسلی همراه به گسل فرعی پرشیب در فرآیندهای...

شرکت ملی نفت مناطق نفت خیز جنوب به ویژه جناب آقای دکتر حسین طالبی کمال تشكیر و قدرانی خود را ابراز می دارند.

منابع

- Alavi, M., 1996. Tectonostratigraphic synthesis and structural style of the Alborz mountain system in northern Iran. *Journal of Geodynamics*. 21, 1–33.
- Allen, M.B., Ghassemi, M.R., Shahrabi, M. and Qorashi, M., 2003. Accommodation of Late Cenozoic oblique shortening in the Alborz Range, Northern Iran. *Journal of Structural Geology*. 25, 659–672.
- Ballato, P., Stockli, D.F., Ghassemi, M.R., Landgraf, A., Strecker, M.R., Hassanzadeh, J., Friedrich, A., Tabatabaei, S.H., 2013. Accommodation of transpressional strain in the Arabia-Eurasia collision zone: new constraints from (U-Th)/He thermochronology in the Alborz Mountains, N Iran. *Tectonics*. 32, TC003159.
- Ballato, P., Uba, C.E., Landgraf, A., Strecker, M.R., Sudo, M., Stockli, D.F., Friedrich, A. and Tabatabaei, S.H., 2011. Arabia-Eurasia continental collision: Insights from late Tertiary foreland basin evolution in the Alborz mountains, northern Iran. *Geological Society of America Bulletin*. 123, 106-131.
- Barjasteh, A. (2018). Right Lateral Shear and Rotation in the Northeast of the Arabian-Iranian Collision Zone. *Journal of Earth Science*, 29(3), 616-628.
- Berger, P., Johnson, A.M., 1980. First-order analysis of deformation of a thrust sheet moving over a ramp. *Tectonophysics*. 70, 9–24.
- Bump, A.P., 2003. Reactivation, trishear modelling, and folded basement in Laramide uplifts: implications for the origins of intra-continental faults. *GSA Today* 2003, 4–10.
- Burbank, D.W., McLean, J.K., Bullen, M., Abdakhmatov, K.Y., Miller, M.M., 1999. Partitioning of intermontane basins by thrust-related folding, Tien Shan, Kyrgyzstan. *Basin Res.* 11, 75–92.
- Calamita, F., Pace, P., Satolli, S., 2012. Coexistence of fault-propagation and fault-bend folding in curve-shaped foreland fold-and-thrust belts: examples from the Northern Apennines (Italy). *Terra Nova* 24, 396–406.
- Corredor, F., Shaw, J.H., Bilotti, F., 2005. Structural styles in the deep-water fold and thrust belts of the

۶- نتیجه گیری

این پژوهش توسط دو سری مدل اجزاء محدود دو بعدی تقاضات های هندسی، و تقاضات فرگشت تنش- کرنش در چین های گسترش گسلی ساده و چین گسترش گسلی همراه با گسل فرعی پرشیب در فرادیواره را مورد بررسی قرار داد. نتایج این پژوهش نشان داد که

- ۱- در چین خوردگی های گسترش گسلی ساده و همراه با گسل فرعی پرشیب کرنش خمیرسان در سطح گسل، نوک گسل، و یال جلویی چین متراکز شده است. تنها در چین خوردگی گسترش گسلی همراه با گسل فرعی وسعت پهنه تمرکز کرنش بیشتر است، و عمدتاً در پهنه های گسلی متراکز شده است، اما در چین خوردگی گسترش گسلی ساده، وسعت محلی شدن کرنش در یال جلویی چین بیشتر است.
- ۲- گسترش گسل فرعی در چین خوردگی گسترش گسلی با گسل فرعی، باعث حرکت مواد از هسته تاقدیس به لولا شده، و متعاقباً موجب چرخش لولای چین در نوک گسل ثانویه در حال انتشار شده است.
- ۳- الگوی فرگشت تنش و کرنش در قله و یال های هر دو مدل چین های گسترش گسلی ساده و همراه با گسل فرعی مشابه است. همچنین الگوی تنش و کرنش در نقاط مختلف گسل نیز مشابه است، اما فرگشت تنش و کرنش در سطح چین و سطح گسل الگوی متفاوتی دارد. هرچند فرگشت تنش و کرنش در سرتاسر هر دو مدل چین گسترش گسلی ساده و همراه با گسل فرعی الگوی تقریباً مشابهی دارد، اما سه تفاوت عمده بین آنها قابل شناسایی است؛ ۱) کاهش وسعت نرم شدگی کرنش در یال جلویی مدل چین گسترش گسلی با گسل فرعی، ۲) افزایش مقادیر تنش تفريقي در مدل چین گسترش گسلی با گسل فرعی، و ۳) افزایش وسعت بازه سخت شدگی کرنش به سمت قاعده گسل در مدل چین گسترش گسلی همراه با گسل فرعی پرشیب در فرادیواره، و بر عکس افزایش وسعت بازه سخت شدگی کرنش به سمت نوک گسل در مدل چین گسترش گسلی ساده.

۶- تشكیر و قدردانی

این مقاله بخشی از رساله دکتری نویسنده اول این مقاله در دانشگاه شهید بهشتی است. نویسنده‌گان این مقاله از

- Ferrill, D.A., Groshong Jr., R.H., 1993. Kinematic model for the curvature of the northern Subalpine Chain, France. *Journal of Structural Geology* 15, 523–541.
- Finch, E., Hardy, S., Gawthorpe, R., 2003. Discrete element modelling of contractional fault-propagation folding above rigid basement fault blocks. *Journal of Structural Geology*. 25, 515–528.
- Ford, M., Williams, E.A., Artoni, A., Vergés, J., Hardy, S., 1997. Progressive evolution of a fault-related fold pair from growth strata geometries, Sant Llorenç de Morunys, SE Pyrenees. *J. Struct. Geol.* 19, 413–441.
- Guest, B., Axen, G.J., Lam, P.S. and Hassanzadeh, J., 2006b. Late Cenozoic shortening in the westcentral Alborz Mountain, northern Iran, by combined conjugate strike slip and thin-skinned deformation. *Geosphere*, 2: 35–52.
- Guest, B., Stockli, D.F., Grove, M., Axen, G.J., Lam, P.S. and Hassanzadeh, J., 2006. Thermal histories from the central Alborz Mountains, northern Iran: Implications for the spatial and temporal distribution of deformation in northern Iran. *Geological Society of America Bulletin*. 118, 1507 – 1521.
- Hardy, S., Finch, E., 2006. Discrete element modelling of the influence of cover strength on basement-involved fault-propagation folding. *Tectonophysics*. 415, 225–238.
- Homza, T.X., Wallace, W.K., 1995. Geometric and kinematic models for detachment folds with fixed and variable detachment depths. *J. Struct. Geol.* 17, 575–588.
- Homza, T.X., Wallace, W.K., 1997. Detachment folds with fixed hinges and variable detachment depth, northeastern Brooks Range, Alaska. *J. Struct. Geol.* 19, 337–354.
- Hughes, A.N. and Shaw, J.H., 2015. Insights into the mechanics of fault-propagation folding styles. *GSA Bulletin*. 127, 1752–1765.
- Hughes, A.N., and Shaw, J.H., 2014. Fault displacement-distance relationships as indicators of contractional fault-related folding style. *AAPG Bulletin*, 98, 227–251.
- Hughes, A.N., Benesh, N.P. and Shaw, J.H., 2014. Factors that control the development of fault-bend versus fault-propagation folds: Insights from mechanical models based on the discrete element method. *Niger Delta. AAPG Bull.* 89, 753–780.
- Cundall, P. A., 2001. A discontinuous future for numerical modelling in geomechanics?, *Proceedings of the Institution of Civil Engineers: Geotechnical Engineering*, 149, 41–47.
- Cundall, P.A., Strack, O.D.L., 1979. A discrete numerical model for granular assemblies. *Geotechnique* 29, 47–65.
- Delcaillau, B., Deffontaines, B., Floissac, L., Angelier, J., Deramond, J., Souquet, P., Chu, H.T., Lee, J.F., 1998. Morphotectonic evidence from lateral propagation of an active frontal fold; Pakuan Shan anticline, foothills of Taiwan. *Geomorphology* 24, 263–290.
- Dellenbach, J. 1964. Contribution à l'étude géologique de la région située à l'est de Téhéran (Iran). Faculty of Science, University of Strasbourg (France), 117 p.
- Derikvand, B., Alavi, S. A., Abdollahie Fard, I., Jalali, L., 2019. Changing in fold geometry from faulted detachment fold to fault-bend fold, a case study: The Zeloi Anticline in the Dezful Embayment, southwest of Iran. *Journal of Petroleum Science and Engineering*. 173, 381–401.
- Dolan, J.F., Christofferson, S.A., Shaw, J.H., 2003. Recognition of paleoearthquakes on the Puente Hills blind thrust fault, California. *Science* 300, 115–118.
- Ehteshami- Moinabadi, M., Yassaghi, A., 2007. Geometry and kinematics of the Mosha Fault, south central Alborz Range, Iran: An example of basement involved thrusting. *Journal of Asian Earth Sciences*. 29, 928–938.
- Ehteshami-Moinabadi, M. Yassaghi, A. 2013. Oblique inversion, a model for Oligocene-Miocene tectonics of south Central Alborz. *Researches in Earth Sciences*. 4, 32-50 (in Persian with English Abstract).
- Ehteshami-Moinabadi, M., Yassaghi, A. and Amini, A., 2012. Mesozoic basin inversion in Central Alborz, evidence from the Taleqan- Gajereh-Lar Paleoregions. *Journal of Geopersia*. 2, 43-63.
- Epard, J.-L., Groshong, R.H., 1995. Kinematic model of detachment folding including limb rotation, fixed hinges and layer-parallel strain. *Tectonophysics*. 247, 85–103.
- Erslev, E.A., 1991. Trishear fault-propagation folding. *Geology*. 19, 617–620.

- tivity: A review. *Earth-Science Reviews* 104, 41–91.
- Nabavi, S.T., Díaz-Azpiroz, M., Talbot, C.J., 2017. Inclined transpression in the Neka Valley, eastern Alborz, Iran. *International Journal of Earth Sciences*. 106, 1815–1840.
- Okamura, Y., Ishiyama, T., Yanagisawa, Y., 2007. Fault-related folds above the source fault of the 2004 mid-Niigata Prefecture earthquake, in a fold-and-thrust belt caused by basin inversion along the eastern margin of the Japan Sea. *J. Geophys. Res.* 112, B03S08.
- Poblet, J., McClay, K., 1996. Geometry and kinematics of single-layer detachment folds. *AAPG Bull.* 80, 1085–1109.
- Sadeghi-Farshbaf P., Khatib M.M., Nazari H., (2016). Linear finite element model of fault slip triggering adjacent to dams, *Geosciences*, Vol 25, 99 , pp.
- Sadeghi-Farshbaf, P., Khatib, M.M. & Nazari, H. Future stress accumulation zones around the main active faults by 3D numerical simulation in East Azerbaijan Province, Iran. *Acta Geod Geophys* 54, 461–481 (2019). <https://doi.org/10.1007/s40328-019-00276-2>
- Smart, K.J., Ferrill, D.A., Morris, A.P., Bichon, B.J., Riha, D.S., Huyse, L., 2010a. Geomechanical modeling of an extensional fault-propagation fold: Big Brushy Canyon monocline, Sierra Del Carmen, Texas. *American Association of Petroleum Geologists Bulletin*. 94, 221–240.
- Smart, K.J., Ferrill, D.A., Morris, A.P., McGinnis, R.N., 2010b. Geomechanical modeling of a reservoir-scale fault-related fold: the Bargy anticline, France. 44th U.S. Rock Mechanics Symposium, ARMA Paper 10–201.
- Smart, K.J., Ferrill, D.A., Morris, A.P., McGinnis, R.N., 2012. Geomechanical modelling of stress and strain evolution during contractional fault-related folding. *Tectonophysics*. 576–577, 171–196.
- Soleymani, Sh., Feghhi, Kh., Shabanian, E., Abbassi, M.R., Ritz, J.F., 2003. Preliminary paleoseismological studies on the Mosha Fault at Mosha Valley. International Institute of Earthquake Engineering and Seismology, 89 p. (in Persian).
- Suppe, J., 1983. Geometry and kinematics of fault-bend folding. *Am. J. Sci.* 283, 684–721.
- Suppe, J., Medwedeff, D.A., 1990. Geometry and od (DEM). *Journal of Structural Geology*. 68, 121–141.
- Jamison, R. W., 1987. Geometric analysis of fold development in overthrust terranes. *Journal of Structural Geology*. 9, 207–219.
- Kanamori, H., 1977, The energy release in great earthquakes: *Journal of Geophysical Research*, v. 82B, p. 2981–2987, doi: 10.1029/JB082i020p02981 .
- Khalifeh-Soltani, A., Alavi, A., Ghassemi, M.R., Ganjiani, M., 2021a. Geomechanical modelling of fault-propagation folds: Estimating the influence of the internal friction angle and friction coefficient. *Tectonophysics*. 815, 228992. doi.org/10.1016/j.tecto.2021.228992.
- Khalifeh-Soltani, A., Alavi, A., Ghassemi, M.R., Ganjiani, M., 2021b. Influence of ramp geometry and orientation on fault propagation folding: Insights from the 3D finite element method. *J. Struct. Geol.* 153, 104467. doi.org/10.1016/j.jsg.2021.104467.
- Landgraf, A., Ballato, P., Strecker, M.R., Friedrich, A., Tabatabaei, S.H., Shahpasandzadeh, M. 2009. Fault-kinematic and geomorphic observations along the North Tehran Thrust and Mosha Fasham Fault, Alborz mountains Iran: Implications for fault-system evolution and interaction in a changing tectonic regime. *Geophysical Journal International*. 177, 676–690.
- Lettis, W.R., Wells, D.L., Baldwin, J.N., 1997. Empirical observations regarding reverse earthquakes, blind thrust faults, and Quaternary deformation: are blind thrust faults truly blind? *Bull. Seismol. Soc. Am.* 87, 1171–1198.
- Logan, D.L., 2010. A first course in the Finite Element Method. Global Engineering, 978, pp.
- Mercier, E., Outtani, F., and Frizon de Lamotte, D., 1997. Late stage evolution of fault-propagation folds: principles and example. *Journal of Structural Geology*. 19, 185–193.
- Mitra, S., 1990. Fault-propagation folds: geometry, kinematic evolution, and hydrocarbon traps. *AAPG Bull.* 74, 921–945.
- Mitra, S., Mount, V.S., 1998. Foreland basement involved structures. *AAPG Bulletin* 82, 70–109.
- Morley, C.K., King, R., Hillis, R., Tingay, M., Backe, G., 2011. Deepwater fold and thrust belt classification, tectonics, structure and hydrocarbon prospec-

- north Iran. In: Brunet, M.F., Wilmsen, M., Granath, J.W. (Eds.), South Caspian to Central Iran Basins. Geological Society, London, Special Publications, 312, 31-55.
- kinematics of fault-propagation folding. *Eclogae Geol. Helv.* 83, 409–454.
- Vahdati- Daneshmand, F., 2001. Geological map of Marzan- Abad, Iran. Geological survey of Iran, Scale 1: 100,000.
- Vernant, P., Nilforoushan, F., Hatzfeld, D., Abbassi, M., Vigny, C., Masson, F., Nankali, H., Martinod, J., Ashtiani, M., Bayer, R., Tavakoli, F., and Chéry, J., 2004. Present-day crustal deformation and plate kinematics in the Middle East constrained by GPS measurements in Iran and northern Oman. *Geophys. J. Int.* 157: 381- 398.
- Wells, D.L., and Coppersmith, K.J., 1994, New empirical relationships among magnitude, rupture length, rupture width, rupture area, and surface displacement: *Bulletin of the Seismological Society of America*, v. 84, p. 974–1002.
- Williams, G. and Chapman, T., 1983. Strains developed in the hangingwalls of thrusts due to their slip/ propagation rate: a dislocation model. *Journal of Structural Geology* 5, 563-571.
- Yassaghi, A. and Madanipour, S., 2008. Influence of a transverse basement fault on along-strike variations in the geometry of an inverted normal fault: Case study of the Mosha Fault, Central Alborz Range, Iran. *Journal of Structural Geology*. 30, 1507-1519.
- Yassaghi, A. and Naeimi, A., 2011. Structural analysis of the Gachsar sub-zone in central Alborz range; constrain for inversion tectonics followed by the range transverse faulting. *International journal of earth sciences*. 100, 1237-1249.
- Yassaghi, A., Salari-Radb, H., 2005. Squeezing rock conditions at an igneous contact zone in the Taloun tunnels, Tehran-Shomal freeway, Iran: a case study. *International Journal of Rock Mechanics & Mining Sciences*. 42, 95- 108.
- Yassaghi, A., Salari-Radb, H., Kanani-Moghadam, H., 2005. Geomechanical evaluations of Karaj tuffs for rock tunneling in Tehran–Shomal Freeway, Iran. *Engineering Geology*. 77, 83- 98.
- Zanchi, A., Berra, F., Mattei, M., Ghassemi. M.R. and Sabouri, J., 2006. Inversion tectonics in central Alborz, Iran. *Journal of Structural Geology*. 28, 2023 – 2037.
- Zanchi, A., Zanchetta, S., Berra, F., Mattei, M., Garzanti, E., Molyneux, S., Nawab, A., Sabouri, J., 2009. The EoCimmerian (Late? Triassic) orogeny in